

τὴν θεωρίαν αὐτοῦ διαφθείρει τὸ αἷμα καὶ αὐτῶν τῶν κάλλιστα τρεφόμενων ἀνθρώπων, καὶ αὐτῶν τῶν πλέον ἱκανῶν ν' ἀντισταθῶσι πρὸς αὐτό; Νὰ πωλήσῃ τοὺς οἴνους, καὶ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν νὰ τὸ μοιράσῃ εἰς τοὺς πτωχοὺς, τοῦτο σημαίνει κατὰ τὸν διδάκτορα Ρίχαρδσον νὰ κάμῃ τὸ κακὸν χάριν τοῦ καλοῦ, ὥστε ἡ ἀμυχανία τοῦ δυστυχοῦς κληρονόμου ἐφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον, καὶ προτιμᾷ νὰ φυλάξῃ μᾶλλον τὸν οἶνον του, μὲ ὅλας τὰς δυσχερείας, ὅσας τῷ προξενεῖ, παρά νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάδοσιν ἐγκλήματος, ἐπίσης φοβεροῦ κατ' αὐτὸν ὅπως καὶ ἡ μέθη.

ΠΑΛΗ ΕΝ Τῷ ΒΥΘῷ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἐν Βελφάστῃ Ἄγγλος δούτης ὑπέστη ἐσχάτως ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης φοβεράν πάλιν πρὸς τεράστιον πολὺπον. Ἴδου δὲ πῶς διηγεῖται ὁ δούτης τὴν πάλιν του ταύτην κατὰ τοὺς Καίρους.

Μόλις ἔχωσα τὴν χεῖρα ἐντὸς κοιλοτήτος τινος βραχώδους, καὶ ἤσθάνθην καταληφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ πράγματός τινος. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ νερά ἕνεκα τοῦ βορβόρου εἶχαν θολώσει, ἔμεινα ἱκανὰ λεπτά, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ διακρίνω τίποτε. Μετ' ὀλίγον τὰ νερά ἐκαθάρισαν ὀλίγον, καὶ τότε εἶδα μετὰ φόβου ὅτι ἡ προβοσκίς μεγάλου πολυπόδος εἶχε περιτυλιχθῆ εἰς τὸν βραχίονά μου, ὡς ὁ ὄφις βόας. Συγχρόνως δὲ προσήρμωσεν ἐπὶ τοῦ πήχους καὶ τινα τῶν θλασθηρίων του, ὅπερ μοὶ ἐπροξένησεν ὄχι μικρὰν ὀδύνην. Ἐνόμισα ὅτι ἡ χεῖρό μου ἐθραυετο, ἀλλ' ὅσῳ μᾶλλον ἐπροσπάθουν ν' ἀποσύρω τὴν χεῖρα, τόσον πλειότερον καὶ ὁ πόνος ἤξανε. Ἐδυσκολεύθην τὰ μέγιστα νὰ κρατήσω τοὺς πόδας μου ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, διότι τὸ ὕδωρ παρεισχωρήσεν εἰς τὸ μηχανήμά μου τὸ εἶχε φουσκώσῃ καὶ ἐλαφρύνει. Ἐὰν ἔχανα τὸ ἔδαφος ὑπὸ τοὺς πόδας μου, ἦμην χαμένος, διότι εὐθὺς μετ' ὀλίγον θὰ ἐλιποθύμουν. Ἐὰν πάλιν ἔκαμνα σημεῖον νὰ με ἀνασύρουν, τὸ θηρίον θὰ ἐκράτει καλὰ, καὶ ἐγὼ θὰ ἐκινδύνευα νὰ μοῦ ἀσπασθῆ ὁ βραχίον. Ἐφερα μετ' ἑμαυτοῦ σφυρίον, ἀλλὰ μὲ τὴν χεῖρα, ἥτις ἔμεινεν ἐλευθέρα, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὸ λάβω καὶ νὰ τὸ μεταχειρισθῶ κατὰ τοῦ πολυπόδος. Πέντε πόδας μακρὰν τοῦ μέρους, ὅπου εὐρισκόμην, ἦτο σιδηροῦς μοχλὸς, τοῦτον δὲ κατάρθωσα νὰ προσελκύσω πλησίον μου διὰ τοῦ ποδός, καὶ νὰ τὸν λάβω ἔπειτα μὲ τὴν ἀριστεράν. Τότε ἤρχισεν ὁ ἀγὼν. Ἐκτύπων μὲ ὄλην μου τὴν δύναμιν, ἀλλ' ὅσον πλειότερον ἐκτύπων, τόσον πλειότερον καὶ μὲ περιεσφιγγε τὸ τέρας, ὥστε ἐπὶ τέλους ὁ βραχίον εἶχεν ἀποναρκωθῆ καὶ ἦτο ἀναίσθητος. Ἐν τούτοις ἐξηκολούθουν νὰ κτυπῶ, καὶ ἐπὶ τέλους ἤσθάνθην ὅτι τὸ περισφιγμα ἤρχισεν νὰ χαλαρώνεται, ἀλλ' ἐντελῶς δὲν ἀπηλλάγην, εἰμὴ ἀφ' οὗ καταξέσχισα εἰς πολλὰ τεμάχια τὴν προβοσκίδα, ἥτις μὲ ἐ-

κράτει. Τὸ ζῶον ἀφῆκε τότε τὸν βράχον, ὅπου ἦτο προσηλωμένον, καὶ ἐγὼ τότε τὸ ἐπῆρα. Εἶχα καθ' ὅλοκληρίαν ἀποκάμῃ, διότι ἡ πάλιν αὕτη διήρκεσε πλέον τῶν εἰκοσι λεπτῶν. Ἀνῆλθον ἔπειτα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν φέρων τὸ ζῶον, ἡ μᾶλλον ἐν μέρος τοῦ ζώου. Εἶχε διάμετρον ὀκτώ ποδῶν, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τοιουτοτρόπως πέντε ἢ ἑξ ἀνθρώπους. Ω.

ΟΙ ΠΤΕΡΩΤΟΙ ΜΕΘΥΣΟΙ

Ἐν τῇ πλήρει εὐφύας διατριβῇ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀξιοπεριέργων ἀντικειμένων τῆς ἐπιστήμης τῇ δημοσιευθείσῃ διὰ τῆς Ἑσπέρας, ὁ κ. Κάρολος Λετόρτ περιγράφει χαριέντως τὴν ἐκ τῆς οἴνοπνευματοποισίας μέθην κατοικιδίων τινῶν ζῴων.

Παρατηρήθησαν, λέγει, ζῶα ἔκδοτα εἰς τὴν μέθην, ὄχι ἐξ ἰδίας προαιρέσεως, οὐδ' ἐξ ἐμφύτου εἰς αὐτὰ διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρείσεως—ἐκτὸς ὀλιγίστων τινῶν ἐξαιρέσεων. Τὸ κακὸν τοῦτο προσῆλθεν ἀπλούστατα ἐκ τοῦ ὅτι πειραματικοὶ ψυσιδίφαι ἀνηλεεῖς ἐξώθησαν εἰς τὴν κραιπάλην ἐκ προμελέτης καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης ἐντίμους καὶ χρηστοὺς κύνας, κονίκλους, πρὸ πάντων δὲ ὄρνιθια φύσει νηφάλια, καὶ κατάρθωσαν νὰ καταστήσωσι τὰ πτωχὰ ταῦτα ζῶα φοβεροὺς κρασοκανάτας.

Σημειωτέον δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι τοιουτοτρόπως κατωρθώθη ν' ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ ἐρυθρὰ ρίς, τὸ σύνθηες προσὸν καὶ ἐγκαλλώπισμα τῶν ἐν ἀνθρώποις κρασοπατέρων, ἔχει τὸ ἀντίστοιχόν της καὶ εἰς τὰς ὄρνιθας.

Ἀλέκτωρ νέος, παρ' ᾧ ἀνέπτυξαν κακοήθως τὰς ἐξεις τῆς οἴνοφυγίας, καὶ ὅστις ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀτόπως καὶ ἀπρεπῶς ἐσῆκωνε τὸν ἀγκῶνά του καὶ ἐσφιγγεν ἀπὸ μίαν, εἶδεν ἐντὸς ὀλίγου τὸ λόφιόν του ἀναπτυσσόμενον ἐπέκεινα παντὸς μέτρου. Ἐν δὲ τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν ἐπαρουσιάσθησαν πρὸ δύο ἐτῶν ὄρνιθια, τῶν ὁποίων ἡ ἀσθενικὴ ἐξόγκωσις τῶν μελῶν τούτων, προσελθούσα ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίων τῆς ἐκδιαίτησεως καὶ ἀκολασίας, κατήγγελλε διαβρῆδην αὐτὰ εἰς ὅλας τὰς αὐστηρότητας τοῦ περὶ μέθης νόμου.

Καὶ ἀκόντες ἀναμνησκόμεθα βλέποντες τὰ ζῶα ταῦτα τοὺς Εἰλωτας, οὗς ἐμφοροῦντες οἴνου περιήγον ἔπειτα διὰ τῶν ἀγνιῶν οἱ παλαιοὶ Σπαρτιαῖται αἰσχροῦς ἐκ τῆς μέθης ταλαντευόμενους, πρὸς διδασκαλίαν καὶ σωφρονισμὸν τῆς νεολαίας.

Κυρία Ε**

Ἐραῖον ἀπόφθεγμα τοῦ ἀρχαίου Ἑλλήνου φιλοσόφου Καρνεάδου εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς: Οἱ μεγάλοι δὲν μανθάνουσι καλῶς ἄλλο τι παρὰ τὸ ἰππεύειν, τοῦτο δὲ διότι οἱ ἵπποι δὲν τοὺς κολακεύουσι.